

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
VII Міжнародної
науково–практичної конференції
студентів та молодих науковців
„НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ”

Частина 1. Психолого-педагогічний напрям

15 травня 2014 року
м. Рівне

ББК 72
УДК 001+37+316.3
Н-34

**НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ: Матеріали VII Міжнародної науково–
практичної конференції студентів та молодих
науковців. Частина 1. Психолого-педагогічний
напрям. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2014.- 196 с.**

Програмний комітет:

- Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор РДГУ– голова оргкомітету;**
Поніманська Тамара Іллівна – кандидат педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – заступник голови оргкомітету;
Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент– заступник голови оргкомітету;
Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;
Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;
Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;
Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;
Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;
Воробйова Ірина Анатоліївна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Галуха Любов Юріївна – кандидат історичних наук, доцент;
Дичківська Ілона Миколаївна – кандидат педагогічних наук, професор;
Мельник Віра Йосипівна– кандидат географічних наук, доцент;
Мороз Ігор Петрович – кандидат технічних наук, доцент;
Павлова Наталія Степанівна– кандидат педагогічних наук, доцент;
Сілкова Галина Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Ставицька Олена Григорівна – кандидат психологічних наук, доцент;
Суржук Тетяна Борисівна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Черніговець Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент;
Черній Алла Леонідівна – кандидат політичних наук, доцент;
Хижнякова Надія Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №9 від 25.04.2014 р.)

учнями, але перш за все як людину, яка передає духовні цінності, розглянути шкільну практику в категоріях, що вказують особливості поведінки (дружність-ворожість, сила-слабкість та ін.), удосконалити вміння "читати" поведінку учня, його наміри й переживання, розрізнати ознаки робочої або неробочої атмосфери в класі по міміці і пантоміміці школярів, по зміні ритму мовної взаємодії, створювати уявлення вчителя про поведінку учнів, більш конкретну і детальну: спокійний учень чи хвилюється, готовий він до відповіді або хотів би ухилитися, шукає слова для відповіді і потрібно трошки почекати, чи заплутався і потребує допомоги, оволодіти початковими прийомами педагогічної техніки та основами педагогічної майстерності для вирішення найважливіших педагогічних завдань: зрозумівши причину перемін в класі діяти оперативно і цілеспрямовано, дозволити учням розслабитися і відпочити або, навпаки, збільшити темп роботи. Знайти дієвий засіб активізації згаданого інтересу, збагатити досвід переконливого вираження переживань, допомогти найбільш повному самовираженню і вмілому самовираженню педагога, поступово прийти до педагогічно доцільним діям і поведінці, творчому самопочуттю, естетичному зовнішньому вигляду [3, с.35].

Це дуже добре розуміли працівники народної освіти в 20-і роки ХХ в. До цього часу відноситься низка цікавих висловлювань і методичних знахідок щодо використання театрального мистецтва у загально педагогічній підготовці вчителя. Тоді в студіях з формування педагогічної майстерності, в драматичних студіях педагогічних курсів була розроблена ціла програма навчання педагогічної майстерності на основі елементів театрального мистецтва, яка передбачала: здобуття студентами умінь образно висловлювати свої думки, оволодіння технікою мовлення, в тому числі технікою художнього висловлювання, навчання пластиці, освоєння мистецтва імпровізації, осягнення драматизації. [3, с.44].

У цілому для всебічного та гармонійного розвитку особистості вчителя, в професійно-педагогічну підготовку педвузів вводилися: образотворче мистецтво, елементи ораторського мистецтва, що сприяють розвитку культури мови, постановці голосу педагога, придбання вміння в красивій і доступній формі висловлювати свої думки, почуття і емоції [5, с.14].

З початку 30-х років відзначилося звуження функцій вчителя до викладання навчального предмета. Розуміння педагогічної освіти як навчання з особливим змістом, коли сама педагогіка виступає основним засобом формування особистості, не отримало в ці та наступні роки подальшого розвитку [4, с.34].

В кінці 70 – початку 80-х років ХХ ст. знову посилюється інтерес педагогічних вузів до театральних прийомів. У той час лідером із використання прийомів і методів навчання театральному мистецтву в підготовці майбутнього вчителя став Клайпедський театральньо-філологічний факультет Литовської державної консерваторії. Навіть просте арифметичне додавання філологічних дисциплін з особливими театральними предметами: сценічною мовою, сценічним рухом, майстерністю актора, режисурою – давало цікаві результати [2, с.19].

Особливі заняття з акторської майстерності для студентів педагогічних вузів проводилися також у Москві, Пермі, Новокузнецьку, Мінську. Приблизно в той же час була створена Міжнародна всесвітня асоціація "Драма ін едьо-Кейшен". Учасниками семінарів і конгресів цієї асоціації розроблялися принципи широкого використання театрального мистецтва в школі [4, с.13].

Сьогодні, безумовно, необхідно враховувати досвід минулого і розумно використовувати його, пам'ятаючи при цьому, що мистецтву духовного контакту не можна навчитися за підручником або звести його до суми правил. Його важлива передумова – здатність поважати і цінувати іншу людину, чужу думку, чуйність і душевна відкритість людини, готовність зрозуміти і прийняти щось нове і незвичне. Якщо майбутній учитель не володіє духовною культурою, його не врятує ніяка техніка, адже емоції не можна зіграти, їх потрібно пережити. Учитель не може творити шляхом засвоєння технічних прийомів. Він не може бути творчим завдяки знанню того, як це зробити, тому що це органічний процес. У педагогічній творчості повинна бути внутрішня основа у вигляді духовного багатства людини, яка розуміє глибинне призначення своєї професії, її вищий сенс, свою місію в цьому. Тільки тоді можна говорити про справжню педагогічну творчість.

Список використаних джерел

1. Абрамян В. Ц. Театральна педагогіка / В.Ц.Абрамян. – К.: Лібра, 1996. – 223 с. – (Трансформація гуманітарної освіти в Україні). – Бібліогр.: с.221.
2. Алексеева О. В. Вас приглашают Поганкины Палаты: (интерактивная экскурсия первоклассников с элементами театрализации) / О. В. Алексеева // Воспитание школьников. – 2006. – №7. – 45с.
3. Антонова О. А. Театр в учебных заведениях Санкт-Петербурга / О.А.Антонова // Педагогика. – 2006. – №1. – 93с.
4. Бабенко О. В. "Математика та цивілізація" (дидактичний театр для учнів 8-го класу) / О. В. Бабенко // Обдарована дитина. – 2011. – № 6. –57с.
5. Барабаш Ю. Г. Педагогічна майстерність: теоретичні й навчально-методичні основи: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закладів / Ю. Г. Барабаш, Р. О.Позінкевич. – Луцьк: Вежа, 2006. – 472 с.

АКМЕОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ТРУДОВОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Близнюк А.О., студентка

**Пальчевський С.С., доктор педагогічних наук, професор
Рівненський державний гуманітарний університет**

Сучасний світ динамічно змінюється, разом з ним змінюються і освітні потреби нашої країни. Суспільство потребує підвищення ролі особистості, гуманізації освіти, інтелектуалізації праці, масового впровадження інноваційних технологій. Потребує підготовки кваліфікованого спеціаліста, здатного на значні досягнення попри конкуренцію у професійній діяльності. Одним із нових наукових напрямів, які дозволяють сформувати повноцінну особистість, здатну досягнути успіху, є педагогічна акмеологія.

Акмеологія – теоретична основа нової галузі сучасного людинознавства, провідною у структурі якої є особистісна проблема досягнення вершини успіху [3]. Акмеологія (від грецьк. акме - пік, вершина, вища ступінь

чого-небудь) - галузь наукового знання, комплекс наукових дисциплін, об'єктом вивчення яких є людина в динаміці самоактуалізації її творчого потенціалу, саморозвитку, самовдосконалення, самовизначення в різних життєвих сферах самореалізації, в тому складі в освіті, самостійній професійній діяльності, системі підвищення кваліфікації [1].

Трудове виховання є необхідною, найважливішою умовою успішної підготовки дітей до сучасного життя. Виховання змалку в праці робить дітей самостійними, організованими, активними, охайними. Тільки завдяки наполегливій праці, умінні правильно організувати свою трудову діяльність можна досягнути успіху [5].

Акмеологічний підхід у трудовому вихованні зумовлює розкриття індивідуальності дитини в процесі трудової діяльності, реалізації потенційних можливостей. Такий підхід має яскраво виражену творчу спрямованість діяльності, а стосовно людини особистісно-орієнтовану спрямованість. Професійний аспект рефлексивно-акмеологічного підходу дозволяє розглядати трудове виховання як єдиний процес з розумовим і моральним розвитком, що включає наступні моменти: прищеплення з дитячих років трудових навичок, працьовитості, поваги до працюючої людини і результатів її праці; формування рефлексії особистісних якостей; неприйняття і викоринювання егоїзму; розвиток моральних стимулів до праці (Борисова О.М., Вершловській С.Г., Каганов А.Б., Кузменкова О.В., Мітіна Л.М. та ін.), що відповідає вимогам Базового коментаря дошкільної освіти [4].

Метою нашої роботи було теоретичне обґрунтування та експериментальна перевірка педагогічних умов акмеологічного підходу до трудового виховання старших дошкільників. Для реалізації цієї мети ми організували експериментальне дослідження, у якому взяли участь 40 дітей старшого дошкільного віку. Дослідницька робота проводилась у ДНЗ № 44 «Попелюшка» м. Рівного.

Під час констатувального експерименту ми в спеціально визначених групах дітей старшого дошкільного віку (контрольній та експериментальній) визначали рівень сформованості розуміння дітьми поняття «успіх» у трудовій діяльності, провели дослідження сформованості рефлексії поняття «працьовитий» та внутрішньоінтенційної спрямованості дітей. Для цього ми використовували методи бесіди з дітьми, модифіковану методику вивчення динаміки здібностей (О. Музики) та анкетування батьків дітей.

З метою виявлення розуміння дітьми поняття «успіх» була проведена індивідуальна бесіда. Аналіз здійснювався за такими критеріями: точність розуміння дітьми поняття «успіх» та його значення для особистості; виокремлення необхідних успішній людині особистісних якостей, зокрема таких як: працьовитість, старанність, наполегливість, творчість; виокремлення необхідних дій, операцій та умінь для досягнення успіху. У експериментальній групі учасників ЕГ 25% дітей більш точно розуміють поняття «успіх» та його значення, 40% дітей допускали неточності, вважаючи таку людину «везунчиком», і 35% опитаних не змогли пояснити або не пояснили взагалі. У контрольній групі менша частина дітей 30% змогли точно пояснити поняття, 45% дещо помилялися та 25% мали значні труднощі під час пояснень.

Виокремити необхідні успішній людині здібності було дещо складнішим завданням для дошкільників, і справилися з ним лише 30% учасників ЕГ та 30% учасників КГ, назвали не всі якості або не зовсім вірно 50% учасників ЕГ та 40% учасників КГ. Не справились із завданням або виокремили лише одну якість 20% учасників ЕГ та 30% учасників КГ. Виокремлення дій, операцій також було нелегким завданням, виділяти вміння дошкільникам вдавалось значно краще, тому 35% учасників ЕГ та 30% учасників КГ зуміли виділити не тільки дії, з якими мають досвід, а й ті, які виконують деякі, успішні на їх думку дорослі. Однакова кількість 40% учасників ЕГ та 40% учасників КГ виокремили лише ті, з якими мають досвід, та на низькому рівні відповідали 35% учасників ЕГ та 30% учасників КГ.

Оскільки виховання працьовитості є завжди актуальною проблемою та передумовою досягнення успіху на другому етапі нашого дослідження було використано адаптацію методики вивчення динаміки здібностей (МВДЗ) О. Музики з метою діагностики стану рефлексії особистісної якості «працьовитий» у дітей старшого дошкільного віку [2]. Здійснивши порівняльний аналіз отриманих даних у експериментальній та контрольній групах, було виявлено, що дітям було важко виокремити якість «працьовитий» і невелика кількість дітей змогла це зробити та пояснити зміст якості - 20% учасників ЕГ та 15% учасників КГ, інша частина 40% учасників ЕГ та 35% учасників КГ якість не виокремили, проте дали вірне пояснення її значення, і найбільша частина не змогли виокремити якість та давали неточне пояснення або ж не пояснювали 40% учасників ЕГ та 50% учасників КГ. Виокремлювати якості, які несуть позитивний та негативний вплив дошкільникам було легше. Всі діти погоджувались із позитивним впливом якості, але лише 30% учасників ЕГ та 30% учасників КГ змогли пояснити свою відповідь, 50% учасників ЕГ та 45% учасників КГ мали неточності, але якості надавали позитивного впливу. 20% учасників ЕГ та 25% учасників КГ не вдавались до пояснень чи пояснювали невірно. Підсумувавши середню оцінку рефлексії особистісної якості, ми виявили, що 30% учасників ЕГ та 35% учасників КГ вважають цю якість притаманною їм на високому рівні, 65% учасників ЕГ та 55% учасників КГ на середньому і 5% учасників ЕГ та 10% учасників КГ на низькому, що свідчить про недостатньо адекватну рефлексію особистісної якості дітей старшого дошкільного віку.

Пізніше ми використали дослідження внутрішньоінтенційної спрямованості дітей старшого дошкільного віку в трудовій діяльності. Для аналізу результатів анкетування нами було виокремлено рівні спрямованості: низький, середній і високий. До високого рівня віднесено одну дитину ЕГ (Олександр Б.) -5%, до середнього 45% дітей ЕГ та 60% дітей КГ, і до низького 50% дітей ЕГ та 40% дітей КГ. Показник низького рівня є високим, а показник високого – майже нульовий.

На основі аналізу наукової літератури, результатів констатувального етапу педагогічного експерименту розроблено програму та методику акмеологічного підходу до трудового виховання дітей старшого дошкільного віку «Праця – шлях до акме». Основним компонентом програми визначено педагогічні умови акмеологічного підходу, які покликані підвищувати ефективність вихованої роботи з трудового виховання старших дошкільників. Серед них підвищення рівня внутрішньоінтенційної спрямованості дітей; розвиток рефлексії особистісної якості «працьовитий»; формування розуміння поняття «успіх» та розвиток особистісних якостей, які сприяють його досягненню; залучення референтних осіб до трудового виховання дітей старшого дошкільного віку.

Основним завданням програми було збагачення з допомогою акмеологічного підходу досвіду соціальної комунікації у процесі трудової діяльності; розширення уявлення про працю дорослих і її соціальну значущість, формування стійкого інтересу та бажання наслідувати у трудовій діяльності позитивних референтних осіб; удосконалення особистісних та вольових якостей необхідних успіху людини; розвиток ініціативи, творчості та самостійності під час виконання трудових завдань; формування уміння творчо застосовувати набуті знання у реальних життєвих ситуаціях.

У ході втілення програми ми керувалися такими акмеологічними принципами: принцип суб'єкта діяльності, принцип життєдіяльності, принцип потенційного і актуального, принцип моделювання, принцип оптимальності, операційно-технологічний принцип, принцип зворотнього зв'язку. Програма складалася із занять, 5 з яких проведені спільно з батьками, та тренінгу для батьків, як прикладу наслідування трудової мотивації та спрямованості на успіх.

Метою контрольного етапу експерименту було перевірити ефективність розробленої програми акмеологічного підходу до трудового виховання. Результати індивідуальної бесіди з метою виявлення розуміння дітьми поняття «успіх» демонструють, що діти експериментальної групи краще розуміють це поняття: найбільш точне розуміння простежується у 35% учасників ЕГ та 30% учасників КГ. Допускали неточності 55% учасників ЕГ та 50% учасників КГ. Не змогли пояснити лише 10% учасників ЕГ та 20% учасників КГ.

Виділили необхідні успішній людині здібності 40% учасників ЕГ та 35% учасників КГ, назвали не всі якості або не зовсім вірні 50% учасників ЕГ та 40% учасників КГ. Не справилися з завданням або виокремили лише одну якість 10% учасників ЕГ та 25% учасників КГ. Дітям експериментальної групи краще вдалося виділити дії та операції. І 40% учасників ЕГ та 35% учасників КГ зуміли виділити не тільки дії, з якими мають досвід, а й ті, які виконують деякі, успішні на їх думку дорослі. Однакова кількість 50% учасників ЕГ та 40% учасників КГ виокремили лише ті, з якими мають досвід, та на низькому рівні відповідали 10% учасників ЕГ та 25% учасників КГ.

Діагностика стану рефлексії особистісної якості «працьовитий» у дітей експериментальної групи виявила вищі показники рівня рефлексії ніж у дітей контрольної групи. І 30% учасників ЕГ та 20% учасників КГ змогли виділити якість «працьовитий, 45% учасників ЕГ та 35% учасників КГ якість не виокремили, проте дали вірне пояснення її значення, не змогли виокремити якість та давали неточне пояснення або ж не пояснювали 25% учасників ЕГ та 45% учасників КГ. Всі діти погоджувались з позитивним впливом якості. 40% учасників ЕГ та 30% учасників КГ змогли пояснити свою відповідь. 55% учасників ЕГ та 50% учасників КГ мали неточності, але якості надавали позитивного впливу. У 5% учасників ЕГ та 20% учасників КГ не вдавалися до пояснень чи пояснювали невірно. Підсумувавши середню оцінку рефлексії особистісної якості, ми виявили, що 25% учасників ЕГ та 30% учасників КГ вважають цю якість притаманною їм на високому рівні, 60% учасників ЕГ та 55% учасників КГ на середньому і 15% учасників ЕГ та 10% учасників КГ на низькому, що свідчить про більш адекватну рефлексію особистісної якості дітей експериментальної групи ніж у дітей контрольної.

Дослідження внутрішньоінтенційної спрямованості дітей старшого дошкільного віку в трудовій діяльності свідчить, що високий рівень простежується у 10% дітей ЕГ та 5% дітей КГ. Середній у 55% дітей ЕГ та 55% дітей КГ. Низький 35% учасників ЕГ та 40% учасників КГ.

Показники експериментальної групи на контрольному етапі перевищують показники констатувального етапу та є кращими за результати контрольної групи, що вказує на ефективність розробленої нами програми.

Список використаних джерел

1. Кузьмина Н.В. Предмет акмеологии образования // Акмеологические проблемы подготовки преподавателей: Сбор. научн. трудов. - Москва - Шуя, 1998. - С. 5- 22.
2. Здібності, творчість, обдарованість: теорія, методика, результати досліджень / За ред. В.О. Моляко, О.Л. Музики. –Житомир: Вид-во Рута, 2006. – 320 с.
3. Пальчевський, С. С. Акмеологія – поклик майбутнього. / С. С. Пальчевський // Акмеологія в Україні: теорія і практика : всеукраїнський науковий журнал. - 2010. - № 1. - С. 7-14
4. Акмеологія : навчальний посібник для студентів ВНЗ / С. С. Пальчевський. - К. : Кондор, 2008. - 398 с
5. Дошкільна педагогіка : підручник / Т. І. Поніманська. – 2-ге вид., доповн. – К. : Академвидав, 2013. – 464 с.

ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНА СТРАТЕГІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

Бурчик Ю.В., студентка

**Боровець О.В., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

Ще в V – IV ст. до н.е. Сократ, Платон, Аристотель відмічали, що система навчання повинна будуватися на основі діалогу вчителя і учня. Пізніше М. Квінтіліан писав, що для активної дії на дитину необхідний індивідуальний підхід до неї. Л. Толстой розробив дидактичні рекомендації для вчителів. Він вважав, що те, чому навчають дитину, повинно бути приемним, щоб душевні сили її були у найвигідніших умовах. В емоційній стороні спілкування він бачив «засіб створення Духа школи», «успішність навчання». Проблема спілкування учня з учителем різнопланово розглянута в історії педагогіки, і є актуальною і в наш час. З позиції гуманістичної педагогіки необхідне докорінне переосмислення характеру взаємовідношень між учителем і учнем, які будуть базуватися на співробітництві, взаємній повазі, сприйнятті і розумінні дитини учителем незалежно від його успіхів у навчальній діяльності. Одним з головних принципів гуманістичного підходу до взаємодії вчителя і учнів є виховання, розвиток пізнавальних інтересів. Якщо педагог буде акцентувати увагу не на невдачах, а на досягненнях учня, навчально-виховний процес буде особистісно-орієнтованим. Особистісно-орієнтований характер взаємодії учителя і учнів буде встановлений тоді, коли їх відносини перейдуть від суб'єктно-об'єктних до суб'єктно-суб'єктних.

Особистісно-орієнтована стратегія педагогічної взаємодії характеризується такими особливостями: ставленням до учня як суб'єкта власного розвитку; орієнтацією на розвиток і саморозвиток його особистості; створенням умов для самореалізації і самовизначення особистості; установленням суб'єкт-суб'єктних відношень.

ЗМІСТ

Молодий педагог

Баліка Л. М. РОЛЬ ШКІЛЬНОЇ БІБЛІОТЕКИ У ФОРМУВАННІ ІНТЕРЕСУ ДО ЧИТАННЯ У ШКОЛЯРІВ (60-80 РР. XX СТ.).....	3
Банацький О. І., Галатюк Ю. М. ВИВЧЕННЯ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО СТРУМУ У ФОРМІ НАВЧАЛЬНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	4
Баско Н. О., Бричок С. Б. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЕМПАТІЙНОСТІ В МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІСЦІ ..	6
Бігузас М. Й., Яковичина Т.В. ТЕАТРАЛЬНА ПЕДАГОГІКА ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПЕДАГОГА	8
Близнюк А.О., Пальчевський С.С. АКМЕОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ТРУДОВОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	9
Бурчик Ю.В., Боровець О.В. ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНА СТРАТЕГІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ	11
Василіук А., Кирильчук Ю.В. ЕКОНОМІЧНА ПІДГОТОВКА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОГО НАПРЯМКУ	12
Веремчук Ю. В., Павлюк Т. О. ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ МАТЕМАТИЧНИХ УЯВЛЕНЬ В ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ІГОР	14
Гайдиш Є. О., Дичківська І.М. ПІДГОТОВКА ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ В УМОВАХ НАВЧАЛЬНО – ВИХОВНОГО КОМПЛЕКСУ	15
Галатюк М. Ю. ФОРМУВАННЯ ПРОДУКТИВНОГО ДОСВІДУ МОДЕЛЮВАННЯ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СТРУКТУРІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ.....	17
Галатюк Т.Ю. ТЕХНОЛОГІЧНИЙ МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ ЕКСПЕРИМЕНТАТОРСЬКОГО КОМПОНЕНТА ПРЕДМЕТНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ	19
Гамза А. В., Коваль Г. П. КОМПЛЕКСНИЙ АНАЛІЗ ТЕКСТУ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ МОВНИХ І МОВЛЕННСВИХ ЗНАНЬ І УМІНЬ УЧНІВ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	20
Генсіцька-Антонюк Н. О. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ТЕОРІЇ ПІДРУЧНИКА ТА ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ ДИДАКТИЧНИХ ЗАСАД СТВОРЕННЯ ПІДРУЧНИКІВ З МАТЕМАТИКИ	22
Глова І.В., Дупак Н.В. СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ І СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА	24
Гнедко Н.М. ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ВИКОРИСТАННЯМ ЗАСОБІВ ВІРТУАЛЬНОЇ НАОЧНОСТІ	25
Головачик Ю.С. РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	27
Гречин О.М., Яковичина Т.В. ОПОРА НА ЖИТТЄВИЙ ДОСВІД – ОСНОВА ГУМАНІСТИЧНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ М.І.ПИРОГОВА	28
Гринда І.П., Гринькова Н.М. ГЕНДЕРНЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	30
Гринькова Н.М. ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ВИХОВАНOSTІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ..	32
Гриценко Я.Г., Янцур М.С. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ПРОФОРІЄНТАЦІЙНОЇ ПСИХОДІАГНОСТИКИ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ («КУЛІНАРІЯ») З ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ МЕТОДИК	34
Дмитрів М.В., Твердохліб І.А. ВИКОРИСТАННЯ ХМАРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТІ	35
Дорогій О. А., Поніманська Т. І. ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ СІМ'Ї У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ..	37
Дякевич К.І., Шевців З.М. ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ УЧИТЕЛЕМ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В УМОВАХ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ	39
Жохова М.І., Козіцька О.А. ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНИХ УМІНЬ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ..	39
Завадська К., Павлюк Т.О. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	40
Закалевіч Ю.О., Косарева О.І. ФОРМУВАННЯ У МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ АДЕКВАТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО СТАТЕВОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ	41
Зубок М.О., Давнюк С.В. ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ ГРАМАТИКИ В МОЛОДШИХ КЛАСАХ	43
Качинська Ю. О., Степанова О. І. УКРАЇНСЬКИЙ ФОЛЬКЛОР ЯК ЗАСІБ МОРАЛЬНО – ЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	45
Клімук Л.М., Давнюк С.В. ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	47
Ковальчук Д. В., Поліщук Н.В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ЗНАНЬ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ	48
Колоднюк Т. Ю., Горобаха Н. М. ВИКОРИСТАННЯ ПІЗНАВАЛЬНИХ КНИГ ПРО ПРИРОДУ У ЕКОЛОГІЧНІЙ ОСВІТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	50
Колосніченко Т. О., Дичківська І. М. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	52
Кононець А.В., Лісова С. В. ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ В УЧНІВ 9 КЛАСУ ПРИ ПРОЕКТУВАННІ ВИШИТИХ ВИРОБІВ НА ТРАДИЦІЯХ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ	53
Кот Ю. І., Косарева О.І. ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ СВІТУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	55
Котляй Т.О., Юсенко А.С. ДОСЛІДЖЕННЯ ПАДІННЯ АКТИВНОСТІ УЧНІВ НА ПРОТЯЗІ ДОБИ ТА УРОКУ: ПРИЧИНИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ.....	57

Красовська О. Л., Галатюк Ю. М. ДОМАШНІ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	58
Кутянська С. І., Давнюк С.В. РОЗВИТОК ТЕКСТОТВОРЧОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ТА ТЕКСТОТВОРЧИХ УМІНЬ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	60
Лапкевич Л.В., Яковичина Т.В. СУТНІСТЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОСВІТИ СУЧАСНИХ БАТЬКІВ	61
Латинник Ю.Б., Козлюк О. А. ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДРУГОЇ (АНГЛІЙСЬКОЇ) МОВИ	63
Левандовська А.М., Поніманська Т.І. ВИКОРИСТАННЯ ГРИ У СОЦІАЛЬНІЙ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	64
Лютко Т.Г., Косарева О.І. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДОШКІЛЬНИКІВ ... 66	66
Магрело О. К., Юсенко А. С. ТИПОВІ ПРОФЕСІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ ВИКЛАДАЧІВ	68
Макаревич І.О., Крайчук О. В. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ МАТЕМАТИКИ В ПРОФІЛЬНИХ КЛАСАХ У СУЧАСНИХ УМОВАХ	69
Максимчук М.Є., Гринькова Н.М. ДО ПРОБЛЕМИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ... 71	71
Малькова І.Я., Яковичина Т.В. ПОНЯТТЯ “КОМПЕТЕНЦІЯ” І “КОМПЕТЕНТНІСТЬ” У ТЕОРІЇ ОСВІТИ	73
Маркевич І. О., Юсенко А. С. САНІТАРНО-ГІГІЄНИЧНІ ВИМОГИ ДО НАВЧАЛЬНИХ КАБІНЕТІВ МАТЕМАТИКИ	75
Миронюк О.В., Юсенко А. С. РИЗИКИ ТРАВМУВАННЯ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	76
Мігалі С. О., Сингаївський Д.В., Трофімчук В. М. ГРАФІЧНІ ЗАДАЧІ – ВАЖЛИВИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ	78
Мокрик Л.Ф., Маліновська Н.В. АУДІОВАННЯ ЯК ВИД НАВЧАЛЬНО-МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	79
Момоток Т. В., Іванова Л. І. ФОРМУВАННЯ ЧИТАЦЬКОЇ САМОСТІЙНОСТІ НА УРОКАХ ПОЗАКЛАСНОГО ЧИТАННЯ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	80
Морозова Т. П. СТУДЕНТСЬКИЙ БЛАГОДІЙНИЙ КЛУБ У КОНТЕКСТІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	82
Научук К.Я., Лісова С. В. ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ (ТЕХНОЛОГІЙ)	85
Никонюк І.Л., Яковичина Т.В. РОЗВИВАЛЬНЕ НАВЧАННЯ, ЙОГО ВПЛИВ НА ФОРМУВАННІ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ ВНЗ	86
Нітовський І.В., Лесняк Н. В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	88
Ободяньський О. В., Фещук Ю. В. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ (ДЕРЕВООБРОБКА) З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДУ МОДЕЛЮВАННЯ	90
Осовська О.В., Шевчук О.А. КОМПЕТЕНТНІСТЬ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЩОДО ЇХНЬОЇ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ	92
Остапчук Н. О. РОЗКРИТТЯ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ ДИТИНИ У ОСОБИСТІСНОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ СПІЛКУВАННІ	94
Павловська І. Ю. Янцур Л. А. ФОРМУВАННЯ САМОСТІЙНОСТІ ЯК БАЗОВОЇ ЯКОСТІ ОСОБИСТОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	95
Павловська В.В., Петренко О.Б. ДО ПИТАННЯ ІСТОРІЇ ГЕНДЕРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ В РЕСПУБЛІЦІ ПОЛЬЩА	96
Пасічник К. В., Поніманська Т.І. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	98
Пастернак І. Д., Дичківська І. М. ВИХОВАННЯ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ В СОЦІАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ НА РІЗНИХ ЕТАПАХ ДОШКІЛЬНОГО ДИТИНСТВА	100
Петренко С.В. РОЛЬ КУРСУ «ОСНОВИ ІНТЕРНЕТ» У ФОРМУВАННІ ІКТ-КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ У ПРЕДМЕТНІЙ ОБЛАСТІ	101
Петришина С.В., Колупаєва Т.Є. ВИХОВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ МОРАЛЬНИХ ЯКОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	102
Петрук І. А., Лесняк Н.В. ІГРОВІ ЗАСОБИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПРАКТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	104
Пікалова М. В., Михайліченко М.В. ДО ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ПРОЕКТНОЇ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ПЕРСПЕКТИВНОЇ ІННОВАЦІЇ У СУЧАСНІЙ ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	105
Поліщук Л.В., Давнюк С.В. МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ У РОБОТІ НАД ТЕКСТОМ	107
Поліщук К. Л., Янцур М.С. МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОСВІТИ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ («КУЛІНАРІЯ») З ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	109
Полухович Н.В. MS EXCEL ЯК БАЗОВИЙ ПРОГРАМНИЙ ЗАСІБ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЕКОНОМІКИ ДО РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ ФАХОВОГО СПРЯМУВАННЯ	110
Придок А.М., Юсенко А.С. РЕГЛАМЕНТАЦІЯ РОБОТИ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ШКІЛ ТА КОРИСТУВАЧІВ ПК З ТОЧКИ ЗОРУ ОХОРОНИ ПРАЦІ	112
Рабченко Н. А., Юсенко А. С. РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ПРАЦІ І ВІДПОЧИНКУ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	113
Радкевич Б.В., Косарева О. І. ФОРМУВАННЯ ЧАСОВОГО АСПЕКТУ ОБРАЗУ-Я У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	115

Радченко К.В., Кристопчук Т. Є. РУХЛИВІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ	117
Ражик Г.В., Шевчук Т.Б. РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВИХ УМІНЬ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	118
Раїмова А.Ш., Яковичина Т.В. ЕТИКА ВЧИТЕЛЯ ТА ПЕДАГОГІЧНИЙ ТАКТ	120
Ревюк Н. С., Коваль Г.П. ОРГАНІЗАЦІЯ ЗВУКОВОЇ РОБОТИ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ РОЗДІЛУ «ЗВУКИ І БУКВИ»	121
Ройко С. В., Павлюк Т.О. ІНФОРМАТИЗАЦІЯ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	123
Романюк І.В., Горобаха Н. М. ВПЛИВ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ НА РОЗВИТОК МОРАЛЬНИХ ПОЧУТТІВ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	124
Романюк А. А. СПЕЦИФІКА ТА СТРУКТУРА УРОКУ ІНФОРМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	126
Саковець М.В., Іванова Л. І. ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ ТВОРІВ НА УРОКАХ ЧИТАННЯ	129
Секач А.А., Дубинина Д.Н. КОМУНІКАТИВНОЕ РАЗВИТИЕ ЛИЧНОСТИ РЕБЕНКА В УСЛОВИЯХ БЛИЗКОРОДСТВЕННОГО РУССКО-БЕЛОРУССКОГО ДВУЯЗЫЧИЯ	131
Сирота О.В., Яковичина Т.В. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У СУЧАСНОМУ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ	133
Сиротюк В.О., Павлюк Т. О. ВИКОРИСТАННЯ ПАЛИЧОК КЮІЗЕНЕРА ДЛЯ НАВЧАННЯ ЛІЧБИ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	135
Сокальська О. В., Морозова Т.П. ЗАСТОСУВАННЯ ІГРОВИХ ФОРМ ПРОВЕДЕННЯ ЗАНЯТЬ З КУЛЬТУРОЛОГІЇ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ І РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ	136
Стахова І. А., Тарасенко Г. С. АКМЕОЛОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ ТВОРЧОГО РОЗВИТКУ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У СИСТЕМІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ	138
Стельмашук Ж.Г. СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ЧИННИКИ АКТУАЛІЗАЦІЇ ПРОБЛЕМИ ШКІЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ У РАДЯНСЬКІЙ ШКОЛІ (1943-1954 рр.)	140
Степчук Н. В., Кристопчук Т. Є. РЕАЛІЗАЦІЯ ЗАВДАНЬ ОСВІТНЬОЇ ЛІНІЇ «МОВЛЕННЯ ДИТИНИ» НА ІНТЕГРОВАНІХ ЗАНЯТТЯХ У ДОШКІЛЬНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ	142
Стреха Т. Н., Стреха Е. А. КИТАЙСКИЕ ПОСЛОВИЦЫ И ПОГОВОРКИ О ТРУДЕ И ТРУДОВОМ ВОСПИТАНИИ	143
Тимошук О.С. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПРАЦЕОХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ	144
Ткач А. М., Коваль Г.П. ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНИХ ЗНАНЬ, УМІНЬ ТА НАВИЧОК В УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ (НА МАТЕРІАЛІ ВИВЧЕННЯ ІМЕННИКА)	145
Томчук Н. В., Швидків М. Л. ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ СПАДЩИНИ ВАЛЕРІЯ ВИСОТСЬКОГО В ПРАКТИЦІ ПОСТАНОВКИ ГОЛОСУ	147
Уніч В. В., Гудовсек О. А. КРЕДИТНО-МОДУЛЬНЕ НАВЧАННЯ У ВНЗ	149
Холенкова Ю. О., Малиновська Н.В. ВПЛИВ КОНСТРУКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ ОСОБИСТОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	151
Цесар В.Р., Малиновська Н. В. РОЗВИТОК ФОНЕТИЧНИХ НАВИЧОК СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛІЗОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	152
Цетнар І. П., Тарасенко Г. С. ДОРОСЛИЙ ЯК ЧИННИК СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	153
Чаплигіна Л.Р., Шевців З.М. ТРАДИЦІЙНІ ТА ІННОВАЦІЙНІ ОРГАНІЗАЦІЇ МЕТОДИЧНОЇ РОБОТИ	155
Чернякович С., Горбатова Е.В. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИГРОВЫХ ПРИЕМОВ В ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА	157
Чорнобай О. Ю., Тарасенко Г. С. НАСТУПНІСТЬ У ТВОРЧОМУ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО І МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	158
Шварц Н. В., Дупак Н.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ІНТЕРНЕТ-ПРОСТОРІ	160
Шекель Н. М., Середюк Л. А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ В СТАРШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ	161
Шило С.В., Твердохліб І.А. ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕГРАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ СКЛАДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ	164
Шилюк М. О., Сингаївський Д. В. ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	165
Шпичак І. П. ЗАСТОСУВАННЯ ПСИХОАНАЛІТИЧНИХ ПІДХОДІВ ДО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ДИТЯЧОМУ БУДИНКУ-ЛАБОРАТОРІЇ «МІЖНАРОДНА СОЛІДАРНІСТЬ» (1921-1925 РР.)	166
Шроль Т.С., Павлова Н.С. ІНДИВІДУАЛЬНЕ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНЕ ЗАВДАННЯ ЯК ЗАСІБ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ	168
Шумська О. О., Карпенчук С.Г. ПЕДАГОГІЧНІ ПОГЛЯДИ В.О. СУХОМЛИНСЬКОГО	170
Ярмусь І. В., Янцур Л.А. ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬО-ПРОДУКТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ОБРАЗОТВОРЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	171

Молодий психолог

Бірук Г. О., Рудюк О.В. ОПТИМІЗАЦІЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ТВОРЧОЇ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ.....	173
Варійчук З. В., Петренко О.Б. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ У ПРАЦІВНИКІВ ОВС З РІЗНИМ ПРОФЕСІЙНИМ СТАЖЕМ.....	173
Вус Т. В., Шевчук О. А. ВПЛИВ НА ЖИТТЄДІЯЛЬНІСТЬ ЛЮДИНИ ПСИХОЛОГІЧНИХ ТА ФІЗИЧНИХ НЕБЕЗПЕК.....	174
Гошовська Н. В. МОДЕЛЬ ВЗАЄМОДІЇ КЕРІВНИКА ПТНЗ ІЗ ПСИХОЛОГІЧНОЮ СЛУЖБОЮ	177
Дубенська В. В., Гринькова Н.М. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ВЗАЄМОДІЇ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ТА СІМ'Ї.....	179
Кочубей О.С., Михальчук Н. О. ПСИХОЛОГІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ СТУДЕНТІВ (МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ) ЯК СКЛАДОВІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ	181
Логвинчук Г., Ямницький В.М. ЕКСПЕРЕМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ ОСОБИСТОСТІ МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	183
Миرونчук І. В., Руденко Н.М. АНАЛІЗ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИХ ЧИННИКІВ ШКІЛЬНОЇ НЕУСПІШНОСТІ УЧНІВ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ	184
Новік Л.О., Ямницький В.М. ВИКЛАДАЧ ЯК ФАКТОР ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ СТУДЕНТА.....	186
Петрова Т. О., Юрчук М. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.....	188
Смулка І. П., Сяський А.О. ПСИХОЛОГІЧНІ МЕТОДИ В ОХОРОНІ ПРАЦІ. ПСИХОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ ТА ЗАХОДИ ЩОДО ПІДВИЩЕННЯ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ.....	189
Тищенко І. А. ПОНЯТТЯ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ У РУСЛІ ВІКОВИХ ТА ГЕНДЕРНИХ АСПЕКТІВ	190